

KNJIŽNICA

Šolska knjižnica poleti,
ko na obisk učencev ni,
si še sama avanture
in oddiha zaželi.

Saj na morje vsi odšli so,
vsi hladijo se nekje
in še knjižnice v mestu
so pod krošnje v parke šle.

Pa na lepem jo prešine,
ko bilo je sila vroče
in na julijsko nedeljo
se bazena ji zahoče.

Star hidrant ji je pomagal,
vodo spustil je iz ventila,
da se v knjižnico le-ta je
kar prek stropa dol vlila.

Otroško razigrane knjige
prve v vodo so skočile,
slikanice pa z rokavčki
so se plavati učile.

Učbeniki in revije
s knjigami so čofotali,
radostno razposajeni
špricali se in igrali.

A kaj šmenta, ko pa kmalu
so zabavo opazili
in vse knjige ven iz vode
so nemudoma rešili.

Joj, bilo res vse je mokro,
knjige, prostor in police,
da še knjižničarki v grozi
solza stekla je čez lice.

Vse sušili so zavzeto
in se modro odločili,
da zdaj knjižnico gotovo
bodo čimprej obnovili.

Ker pa mali knjižni molji
spet v šolo so stopili,
v telovadnico začasno
so vse skupaj preselili.

In kaj knjižnica tam dela,
ko zaklenejo se duri?
Košarko igra pod koši
in poti se ob pozni uri.

Saj pravijo, da je potrebno
premigati telo, možgane
in zato si učena dama
rekreacijo pač vzame.

A bo kmalu vse po starem
in bo knjižnica spet tam,
kjer učenci jo že leta
obiskujejo vsak dan.

In jim znanje ter modrosti
preko knjig bo spet delila,
na poletne pa norčije
bo kaj kmalu pozabila.

Kaj pa plavala, še kdaj bo?
Bo kdaj košarko še igrala?
Kdo ve, česa se domisli,
ko spet sama bo ostala...

Dragica Kunaver

